

[Statsministeren.]

Der vil naturligvis blive tale om en afvejning af interesser, som også gør sig gældende i Danmark. Vi har ligesom de andre medlemslande en klar interesse i, at der opstilles spilleregler, og at alle følger dem, således at ét medlemsland ikke, samtidig med at der afvikles en lang række hindringer for samhandelen af hensyn til industri og forbrugere, opstiller en række nye handelshindringer under dække af miljøhensyn.

Endelig vil jeg gerne nævne nogle konkrete emner, som vil stå på dagsordenen for EF-samarbejdet i den kommende tid. Med hensyn til forholdet til udviklingslandene er der enighed imellem EF-landene om ønskeligheden af gradvis at iværksætte en global politik for udviklingsarbejde på verdensomspændende plan.

Det er regeringens holdning, at EF bør yde et konstruktivt bidrag til at fremme udviklingslandenes økonomiske vækst. Vi ønsker imidlertid, at EFs bestræbelser forbliver et supplement til den nationale bistandspolitik. Vi er principielt imod, at EF betinger sig handelspolitiske fordele til gengæld for de fordele, Fællesskabet indrømmer udviklingslandene, de såkaldte „omvendte præferencer“. Den mest realistiske måde at nå frem til en afskaffelse af de omvendte præferencer på er en global afvikling af told på industrielle frembringelser. Udviklingslandenes problemer bør i givet fald søges løst ved andre midler, først og fremmest øget kapitaloverførsel.

EFs handelspolitiske forhold til østlandene er allerede karakteriseret af en vidtgående liberalisering. I forholdet til østlandene spiller tolden ikke nogen særlig rolle på grund af de særlige konkurrenceforhold, som gør sig gældende i handelen mellem EF og statshandelslandene. På dette område er der ikke meget mere at gøre fra EFs side for at lette vareudvekslingen med disse lande. Det er i høj grad østlandene selv, som må gøre en indsats. Spørgsmålet vil i øvrigt som bekendt indgå blandt dem, som vil blive drøttet på den forestående konference om sikkerhed og samarbejde i Europa, og vi vil her aktivt arbejde for, at EF-landene kan yde et konstruktivt bidrag.

Den fælles landbrugspolitik vil som bekendt betyde en væsentlig forbedring af Danmarks bytteforhold i handelen med ud-

landet. Der kan siges, og der er blevet sagt mange kritiske ord om den fælles landbrugspolitik, som tager sigte på at stille landbrugsproducenterne inden for EF bedre end producenterne i ikke-medlemslande, men det er en kendsgerning, at denne landbrugspolitik vil være til stor fordel for dansk landbrug og dermed for vor økonomi som helhed.

Regeringen går ind for en videreførelse af systemet i den fælles landbrugspolitik. Denne politik skaber for første gang mulighed for, at dansk landbrug kan afsætte sin produktion på samme konkurrencemæssige vilkår, som gælder for vore vigtigste konkurrenter. Vi vil være tilhængere af en prisudvikling, som står i rimeligt forhold til prisudviklingen på andre områder, og vi vil støtte en strukturpolitik, der på længere sigt kan skabe et bedre grundlag for en mere liberal handelspolitik, også på det landbrugsmæssige område. Dette indebærer, at vi går ind for EF-finansierede bestræbelser for at lette afviklingen af de mest uøkonomiske brug og skabelse af alternative beskæftigelsesmuligheder i de fattigste landbrugsområder inden for EF.

Danmarks medlemskab af EF vil åbne væsentlige muligheder for dansk erhvervsliv. Regeringen vil gerne medvirke til, at erhvervslivet kan udnytte de muligheder, der her foreligger. Skal vi udnytte disse muligheder, er det nødvendigt at tilvejebringe forudsætningerne for en forøgelse af industriens investeringer. Jeg skal her blot nævne, at regeringen netop har besluttet at fremsætte forslag om ændrede afskrivningsregler, og at regeringen har indledt samarbejde med Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk. Staten foretager et rentefrit indskud på 100 mill. kr., hvorved instituttet får finansielt grundlag for at forøge sin udlånsvirksomhed med 300-400 mill. kr.

På egnsudviklingsområdet er der stillet 100 mill. kr. til rådighed til udlån, og regeringen vil overveje at stille yderligere midler til disposition.

De erhvervspolitiske foranstaltninger må ses i sammenhæng med såvel udviklingen over for det fortsatte europæiske samarbejde som erhvervslivets forhold til det øvrige samfund. Det er derfor rimeligt, at de ansatte får repræsentation i aktieselskabernes bestyrelse, og at samfundet får adgang